

Väittämiä ja totuuksia Nuori Suomi - ohjelmasta

Ohjelma on tarkoitettu vain lapsille

6-13 -vuotiaiden kohdalla ohjelma edellyttää, että kaikkia kohdellaan tasavertaisesti (= ainoa eettisesti kestävä lasten kanssa toimimisen periaate!) - Koska kaikki mukaan harjoitusryhmään / joukkueeseen otetut maksavat samat maksut, kaikki ovat oikeutettuja samaan yhtä laadukkaan ja mahdollisimman yksilöllisen palvelun taitotasoonsa katsomatta.

-> *Huom! Ratkaisu on: ohjauksen ammattitaitoinen eriyttäminen!*

14-18 -vuotiaiden kyseessä ollessa ohjelma pitää sisällensä kaksi, toiminnan tavoitteellisuuteen perustuvaa linjaa: tavoitteellinen kilpa-, sekä harrastekiekkailu.

1) Kilpakielikon puolella mukaanlähtijät pyrkivät olemaan mukana aina, ja ottavat riskin,

että kaikki eivät saa yhtä paljon peliaikaa (yhtä hyvää valmennusta kuitenkin!). 2) Harrastekiekossa kaikkia kohdellaan samalla, tasapuolisella tavalla, mukana oleminen

on täysin vapaaehtoista ja peliaikaa saa yhteisesti sovitulla tavalla.

Totuus: Ei, vaan ohjelma on tarkoitettu kaikille 6-18 -vuotiaille.

Ohjelma kieltää harjoittelun

Nuori Suomi -ohjelma sisältää suositukset lasten monipuolisesta liikkumisesta niin omaehtoisesti kuin ohjatustikin, vähintään kaksi tuntia päivässä!

-> Huom! Pelkkä joukkueen vähissä / monissa harjoituksissa tinkimätönkään läsnäolo

ei kehitä lapsen motorista taitavuutta riittävästi ajatellen esim. nykyistä,

huippukiekkailussa pärjäämisessä edellytettävää tasoa! SJL:n Lapsikiekkovaliokunnan tekemät ja liiton johdon hyväksymät suositukset eri ikäryhmien harjoittelun määriin liittyen löydät tämän 'Nuoret' -sivuston otsikosta "SJL:n suositukset G-D - juniorien toiminnan järjestämiseksi".

Oikein suunniteltu ja toteutettu harjoittelu on laskennallisesti

toistomäärien perusteella kahdeksan (8) kertaa tehokkaampaa kuin sarjaottelussa (kolmella kentällisellä) pelaaminen.

Totuus: Ei kiellä! Päinvastoin, kannustaa päivittäiseen monipuoliseen liikkumiseen ja urheilemiseen sekä omin voimin, kavereiden kanssa, että seurassa.

Ohjelma kieltää kilpailemisen

Kilpaileminen / pelaaminen on koko urheilussa / jääkiekossa mukanaolemisen suola!

SJL:n Lapsikiekkovaliokunnan suositukset ikäryhmien pelaamisen määriin liittyen löydät tämän ´Nuorte´-sivuston otsikosta "SJL:n suositukset G-D -juniorien toiminnan järjestämiseksi"

Kilpaileminen tapahtukoon alueellisella tasolla C2-ikään asti, ja vielä niin paikallisesti, kuin vain on mahdollisimman järkevää lasten kaikkinaisen hyvinvoinnin kannalta.

Totuus: Ei kiellä! Päinvastoin: kannustaa (järkevään!) kilpailemiseen.

Ohjelma tasapäistää lapset / kieltää tasoryhmien tekemisen

Jääkiekon Nuori Suomi -ohjelma ei suosittele (=pidä välttämättömänä) taitoon pohjautuvien tasoryhmien perustamista ennen C2-juniori-ikää.

-> *Huom! Miten lapset / nuoret itse tekevät joukkueet, kun aikuiset eivät ole läsnä*

´huseeraamassa´!? Vastaus: ´Kunujaolla´, niin tasaväkiseksi kuin mahdollista!)

Harjoituksissa ohjauksessa / valmennuksessa parhaimmillaan avainsana on eriyttäminen! - Muistathan: myös tasoryhmissä on ryhmän sisällä taitoeroja!

Pelissä mahdollisimman paljon yksilöä kehittävä pelaaminen, eli tasaväkisyys hoidetaan kaikissa joukkueissa (taso-, tai ei) peluuttamalla samantasoisia kentällisiä vastakkain. - Aikuiset ovat tässä täydellisesti avainasemassa!

Jos tasoryhmiä harjoittelua ja / tai pelejä varten jonkun mielestä täytyy tehdä, oikea peruste pelaajan kehittämisen näkökulmasta on halu olla läsnä tapahtumissa ja harjoitella sovitusti, eivät mukaanpyrkijöiden taidot.

Lapset ymmärtävät toistensa taitoon perustuvat tasoerot jo alle 10-vuotiaasta asti. Tasoryhmien tekeminen ei siis sinällään ole varsinainen ongelma. - Eri ryhmien erilainen kohtelu ja siirtely ryhmästä toiseen ilman perusteluita häiritsevät lasta, ja lapsen vanhempia eniten.

Totuudet:

1) Ei tasapäistä, jos vetäjät osaavat asiansa! (Muista myös ohjelman jääkiekkoilullisen

tavoitteen kolme avainsanaa: "...jokaisen yksilön omat...")

2) Ei kiellä tasoryhmien tekemistä, mutta suosittele, ettei niitä tehtäisi kevyin perustein

(kuten esim. pelien voittamiseksi ja sarjassa pärjäämiseksi!) ennen C2 -ikää.

Ohjelma sallii läsnäolon toiminnassa jokaisen oman mielen mukaan

Lapset eivät ole vielä kovinkaan pitkäjänteisiä tai johdonmukaisia tekemisissään tai edes harrastustensa suhteen. Eivät, vaikka olisivat olleet kiekkojoukkueessa tiiviisti mukana jo useammankin vuoden.

Useimmille jääkiekko on vain yksi heidän harrastuksistaan. Monipuolisesti virikkeelliseen lasten maailmaan kuuluu parhaimmillaan urheilun ohella myös muita ajankäyttöön vaikuttavia mielenkiinnon kohteita normaalien koulunkäynnin ja perhe-elämän lisäksi. Kiinnostuksen asteen vaihtelu aiheuttaa sen, että yhtenä päivänä esimerkiksi kiekkoharrastus ja siihen liittyvät tekemiset ja menemiset kiinnostavat enemmän ja toisena taas vähemmän. - Kun näin kerran on, jääkiekkojoukkueiden monessa tapauksessa varsin kunnianhimoiset, runsaasti aikaa vievät ohjelmat aiheuttavat monelle 7-13 -vuotiaalle ainakin ristiriitaisia tilanteita, mahdollisesti paineita, ehkä jopa ahdistusta. Tämä ei ole lasten urheilun tarkoitus!

Lapsella pitää olla oikeus päättää osallistumisestaan! Jääkiekon harrastamisesta ei saa tulla hänelle koulunkäynnin lisäksi toinen työ, jossa on pakko käydä. Lapsen ei siis tarvitse harjoitusaktiivisuudellaan ansaita sen kummemmin pelipaikkaa kuin -aikaakaan joukkueessa. Kun hänet kerran on ryhmän jäseneksi hyväksytty, hän saa siinä olla omilla ehdoillaan niin kauan kuin itse haluaa ilman, että hänen pelaamisoikeutensa tai -vuoronsa vaarantuvat millään lailla. Saati, että poissaolosta olisi seurauksena jopa joitain sanktioita eli haittoja hänelle. - Luonnollisesti lapsella on ilmoitusvelvollisuus poissaolojensa suhteen. Näin siksi, että ohjaaja tietäisi, kuinka monta pelaajaa kussakin harjoituksessa tulee olemaan paikalla, jotta hän osaa suunnitella ja toteuttaa läsnäolevalle määrälle mielekkään ja haastavan tapahtuman.

Totuudet: Kyllä sallii. - Kolme kommenttia:

1) Jos kuitenkin lapsi tai lapset eivät tunnu kovinkaan innokkaasti haluavan käydä

harjoituksissa, vetäjien täytyy ensimmäiseksi kysyä itseltään, mikä heidän omassa

toiminnassaan on vikana! Vasta seuraavaksi vetäjien tulee keskustella ko. lapsen /

lasten vanhempien kanssa tilanteesta.

2) Yhtäältä: kaikki jääkiekon oleelliset harjoitteet voidaan toteuttaa 11:llä (1+10)

pelaajalla. Toisaalta: asiansa osaavat ohjaajat vetävät hyvät harjoitukset niin kolmelle paikalle saapuneelle, kuin 30:llekin. - Ohjaajien on kuitenkin hyvä tietää etukäteen, montako lasta tulee olemaan paikalla.

3) Lapselle tulee pelivuoro ihan normaalisti joukkueen laatiman vuorottelukäytännön mukaan riippumatta siitä, onko käynyt harjoituksissa vai ei! (Sairastamiset, lomailut perheen kanssa, jne. ovat asia erikseen!)

Ohjelman mukaan kaikkia pitää palkita

Kukapa ei olisi otettu siitä, että hänet ja / tai hänen suorituksensa huomataan myönteisesti hänen arvostamisensa ihmisten toimesta!?

Kiittäminen eri menetelmin (elein, ilmein, sanoin, konkreettisin palkinnoin) on maailman tehokkain tapa ohjata ihmisen käyttäytymistä haluttuun suuntaan! Siksi on tärkeää, että ryhmässä / joukkueessa on kauden mittaan mahdollisimman monta 'kiitettyä', palkittua ja tunnustettua onnistujaa.

Lajiteknisesti, pelitaidollisesti ja numeroiden valossa tuloksekkaimpia saa palkita siinä missä muitakin ja muistakin ansioista. Kunhan ne eivät vain ole ryhmässä / joukkueessa ainoita palkitsemisen aiheita.

Ketään ei pidä palkita vain palkitsemisen takia!

Totuus: Kyllä. - Mitä useampi 'voittaja' joukkueessa on kauden mittaan, sen parempi henki

ryhmässä ja pohja halukkaiden jatkuvalle kehittymiselle, sekä harrastuksen jatkumiselle!